

Jesaja 40

- 1 Troost, troost Mijn volk, zal uw God zeggen,
- 2 spreek naar het hart van Jeruzalem en roep haar toe dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij uit de hand van de HEERE het dubbele ontvangen heeft voor al haar zonden.
- 3 Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.
- 4 Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakke worden.
- 5 De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.
- 6 Een stem zegt: Roep! En hij zegt: Wat moet ik roepen? Alle vlees is gras en al zijn goedertierenheid als een bloem op het veld.
- 7 Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest van de HEERE erover blaast. Voorwaar, het volk is gras.
- 8 Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig.
- 9 Klim op een hoge berg, Sion, verkondigster van een goede boodschap; verhef uw stem met kracht, Jeruzalem, verkondigster van een goede boodschap. Verhef die, wees niet bevreesd. Zeg tegen de steden van Juda: Zie, uw God!
- 10 Zie, de Heere HEERE zal komen tegen de sterke, en Zijn arm zal heersen. Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.
- 11 Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.
- 12 Wie heeft de wateren met de holte van zijn hand opgemeten, of van de hemel met een span de maat genomen, of het stof van de aarde met een maatbeker gevat, of de bergen gewogen in een waag, of de heuvels op een weegschaal?
- 13 Wie heeft de Geest van de HEERE gepeild en wie heeft Hem als Zijn raadsman onderwezen?
- 14 Met wie heeft Hij beraadslaagd dat hij Hem inzicht zou geven, Hem het pad van het recht zou leren, Hem kennis bij zou brengen of Hem de weg van veel verstand zou doen kennen?
- 15 Zie, de volken worden beschouwd als een druppel aan een emmer, als een stofje op de weegschaal. Zie, Hij heft de eilanden op als fijn stof.
- 16 De Libanon is niet genoeg om te branden, zijn dieren zijn niet genoeg voor het brandoffer.
- 17 Alle volken zijn als niets voor Hem, zij worden door Hem beschouwd als minder dan niets en als leegheid.
- 18 Met wie zou u God willen vergelijken, of welke vergelijking zou u op Hem willen toepassen?
- 19 De vakman giet het beeld, de edelsmid overtrekt het met goud en smeedt er zilveren kettingen voor.
- 20 Wie te arm is voor een hefoffer, kiest een stuk hout dat niet kan verrotten. Hij zoekt een kundig vakman voor zich uit om een beeld te vervaardigen dat niet wankelt.
- 21 Weet u het niet? Hoort u het niet? Is het u vanaf het begin niet bekendgemaakt? Hebt u niet gelet op de fundamenten van de aarde?
- 22 Hij is het Die zetelt boven de omtrek van de aarde, waarvan de bewoners als sprinkhanen zijn. Hij is het Die de hemel uitspant als een dunne doek en uitspreidt als een tent om in te wonen.
- 23 Hij is het Die vorsten maakt tot niets, rechters van de aarde maakt tot leegheid.
- 24 Ja, zij zijn niet geplant, ja, zij zijn niet gezaaid, ja, hun afgehouden stronk wortelt niet in de aarde. Ook als Hij op hen zal blazen, zullen zij verdorren, en een storm neemt hen weg als stoppels.
- 25 Met wie zou u Mij willen vergelijken, of aan wie ben Ik gelijk? zegt de Heilige.

26 Sla uw ogen op naar omhoog, en zie Wie deze dingen geschapen heeft; Hij is het Die hun leger voltallig tevoorschijn brengt, ze alle bij name roept door Zijn grote vermogen en Zijn sterke kracht; er ontbreekt er niet één.

27 Waarom zegt u dan, Jakob, en spreekt u, Israël: Mijn weg is voor de HEERE verborgen en mijn recht gaat aan mijn God voorbij?

28 Weet u het niet? Hebt u het niet gehoord? De eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, wordt niet moe en niet afgemat. Er is geen doorgronding van Zijn inzicht.

29 Hij geeft de vermoeide kracht en Hij vermeerderd de sterkte van wie geen krachten heeft.

30 Jongeren zullen moe en afgemat worden, jonge mannen zullen zeker struikelen;

31 maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.

De regeringstijd van koning Hizkia kende zijn hoogte- en dieptepunten.

Tegen het eind van het vorige hoofdstuk kwam het hoge woord er uit: 'God zou Zijn volk in ballingschap voeren.' De profeet Jesaja kondigde namens de HEERE de ballingschap naar Babel aan. Op deze manier is de enerverende regeringsperiode die onder koning Hizkia tot grote hoogte reikte, uitgelopen op een forse domper. Een onmiskenbaar hoogtepunt was de bevrijding van Jeruzalem. Vanuit de hoge greep de HEERE in. Koning Sanherib van Assur keerde met de staart tussen de benen naar huis. Zijn leger had een zware klap gekregen. De verliezen liepen in de 180.000 soldaten. Nooit is Sanherib meer terug geweest voor de muren van Jeruzalem. Zijn koningschap was over zijn hoogtepunt heen. 15 jaar later maakten twee van zijn zonen een eind aan het leven van Sanherib. De roem van Jeruzalem verspreidde zich inmiddels door het Midden Oosten. Een gezantschap van Babel was het bewijs van het ontzag wat koning Hizkia oftewel Jeruzalem inboezemde. Dat de God van Israel daar achter zat blijft voor het gezantschap redelijk verborgen. Koning Hizkia was een witte raaf. Zijn voorganger koning Achaz ging de weg van afgoderij op en zijn opvolger Manasse zou er nog een schepje bovenop doen. Toch vond God in de persoon van koning Hizkia ook niet de koning die Hij voor ogen had, toen Hij hem aanstelde. Op het punt van de afgoderij en de tempeldienst had Hizkia het overigens voortreffelijk gedaan. Hij herstelde de tempeldienst compleet met Levieten en Priesterdienst en priesterkoor, zoals het door koning David was geïnitieerd. Hij vierde het Pascha met heel het volk. Ook liet hij – overal waar hij ze aantrof – de afgodsbeelden en de altaartjes vernielen en ging het volk er in voor om alleen in Jeruzalem de HEERE te zoeken en te offeren en te aanbidden.

Koning Hizkia's regering was een verademing tussen die van zijn vader Achaz en zijn zoon Manasse.

De HEERE van de hemelse legermachten.

Op het punt van *het vertrouwen op God* zat het echter nog steeds niet goed. Naast de centrale plaats die David aan de dienst van God had gegeven, was dit ook voor hem een issue geweest. God had koning David zwaar bestraft toen hij de kracht van zijn leger vaststelde. Ook toen al had de HEERE aangegeven dat Hij, met de hemelse legers Israëls vijanden zou verslaan. Waar God bij Hizkia's vader Achaz op stuitte – het vertrouwen op andere legermachten – trof Hij ook bij koning Hizkia. Dit was het punt waarop koning Achaz en de profeet Jesaja uiteen waren gegaan. Jesaja 7:9b *Indien u niet gelooft, voorwaar, u zult geen stand houden.* Indertijd speelde – wat genoemd wordt – de Syro-Efraïmitische oorlog. Koning Achaz deed een beroep op Assur om hem te bevrijden van zijn kompanen. Dat gebeurde, sterker Damascus werd in 735 en Samaria in 722 v Chr. door Assur overmeesterd. Achaz liet een kopie maken van de god van Assur en zijn altaar en liet die op het tempelplein in Jeruzalem zetten. Van die toestanden was de tempel gezuiverd, maar Hizkia deed het – zowel vóór 701 v Chr. als daarna – op het punt van *het vertrouwen op God* niet beter. Koning Hizkia zat in een coalitie met de Filistijnen en Tyrus en Sidon – en had Egypte achter de hand – toen Assur met een groot leger op hem afkwam. Ook toen God Jeruzalem op wonderlijke wijze had ontzet, koos Hizkia opnieuw voor het steunen op buitenlandse machten zoals Babel. Voor God was dit de druppel die de emmer deed overlopen. Toen stond Gods oordeel van de ballingschap naar Babel vast. Zie het einde van Jesaja 40:6 *Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE.*

De HEERE van de hemelse legermachten.

Troost, troost Mijn volk.

Veel commentaren denken aan de terugkeer uit de ballingschap, als de profeet Jesaja namens de HEERE Gods volk komt *troosten*. Met de woorden 'mijn volk' en 'uw God' wordt bevestigd dat het verbond van God met Israel hersteld is. Met het vonnis van de ballingschap – die het volk heeft ondergaan – is haar blazoen gezuiverd van schuld. God gaat een nieuw begin maken. Jesaja 40:1,2 *Troost, troost Mijn volk, zal uw God zeggen, spreek naar het hart van Jeruzalem en roep haar toe dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij uit de hand van de HEERE het dubbele ontvangen heeft voor al haar zonden.* Het is ontegenzeggelijk een feit dat het verderop in Jesaja ook gaat over koning Kores van Medië/Perzië die aan de Joden de gelegenheid geeft om terug te keren uit de ballingschap om Jeruzalem te herbouwen, inclusief de tempel voor de God van Israel. Het zijn grote en gunstige veranderingen voor Gods volk waaruit Gods genade en kracht blijkt. Toch gaat het hier in Jesaja 40 *niet* om de terugkeer uit de ballingschap, maar om de overgang van het Oude naar het Nieuwe Verbond. Althans wanneer we de Bijbel mogen geloven. Terwijl er nergens in

het Oude Testament een link gelegd wordt met dit Bijbelgedeelte, is het Nieuwe Testament daarentegen overduidelijk. Nergens wordt de link met dit Bijbelgedeelte duidelijker gelegd dan in het Nieuwe Testament, in optreden van Johannes de Doper, de wegbereider van de Heere Jezus. Jesaja 40:3 *Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.*

Johannes de Doper.

In Johannes de Doper, de wegbereider van Jezus Christus is Jesaja 40 vervuld.

Mattheus 3:1-3	In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht.
Mattheus 11:7-11	Toen dezen weggingen, begon Jezus tegen de menigte te zeggen over Johannes: Waar bent u in de woestijn naar gaan kijken? Naar een riet dat door de wind heen en weer bewogen wordt? Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar iemand in kostbare kleding gekleed? Zie, zij die kostbare kleding dragen, zijn in de huizen van de koningen. Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs naar veel meer dan een profeet.
Maleachi 3:1	Want hij is het over wie geschreven staat: <i>Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken.</i> Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij.
Marcus 1:2,3	De stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht. Johannes kwam in de woestijn en doopte en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden
Lucas 3:2-6	Onder de hogepriesters Annas en Kajafas, geschiedde het woord van God tot Johannes, de zoon van Zacharias, in de woestijn. En hij kwam in heel de omgeving van de Jordaan en predikte een doop van bekering tot vergeving van zonden, zoals geschreven staat in het boek van de woorden van de profeet Jesaja: De stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht. Elk dal zal gevuld worden en elke berg en heuvel zal geslecht worden; de kromme wegen zullen recht worden en de oneffen tot effen wegen; en alle vlees zal de zaligheid zien die van God komt.
Lucas 1:76-79	En jij, kind, zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden, want je zult voor het aangezicht van de Heere uit gaan om Zijn wegen gereed te

De lofzang van Zacharia	maken, en om Zijn volk kennis van de zaligheid te geven in de vergeving van hun zonden, door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons omgezien heeft, om te verschijnen aan hen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood, en om onze voeten te richten op de weg van de vrede.
Johannes 1:23	Hij (Johannes de Doper) zei: Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere recht, zoals Jesaja, de profeet, gesproken heeft.

God komt tot Zijn volk en de wereld.

God keert terug tot Zijn volk en de wereld.

Het valt op dat er in Jesaja 40 nergens gesproken wordt over de terugkeer van Israel uit de ballingschap. Jesaja bedoelt dus ook niet dat het volk niets in de weggelegd moet worden en dat alle gaten opgevuld moeten worden en hobbels weggewerkt worden, zodat Israel goed kan terugkeren uit de landen waarheen ze zijn weggevoerd. Het gaat hier niet om Israel. Het gaat om – *een gebaande weg voor onze God* oftewel – God, Die terugkeert tot Zijn volk. ‘Is God dan vertrokken?’, zou iemand kunnen vragen. Ja, met de verwoesting van Jeruzalem – stad en tempel in 586 v Chr. – is God vertrokken uit Zijn huis op aarde, Gods woning te midden van Zijn volk. Iedereen realiseert zich dat met de verwoesting van de tempel ook God daar niet langer kon wonen. Op zich zou dit voldoende moeten zijn, maar onze God is een God van orde. De HEERE heeft aan de profeet Ezechiël laten zien dat Hij de tempel verlaten heeft enkele jaren voordat het zover was. Ezechiël 11:22,23 *Daarna hieven de cherubs hun vleugels op, en de wielen verhieven zich tegelijk met hen. En de heerlijkheid van de God van Israël was vanboven over hen. Toen steeg de heerlijkheid van de HEERE op uit het midden van de stad en bleef op de berg staan die ten oosten van de stad lag.* Het zou hier in Jesaja 40 dus niet gaan om de terugkeer uit de ballingschap – en de herbouw van stad en tempel en de voortgang van het leven van Israel met God in hun midden – maar om de volgende grote stap in de heilsgeschiedenis: het Nieuwe Verbond en de terugkeer van God tot Zijn volk. Opmerkelijk genoeg is ook in Ezechiël 11 – vlak voor de plaats van het vertrek van God uit de tempel en uit Jeruzalem – sprake van de belofte van het Nieuwe Verbond. Ezechiël 11:19,20 *Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven, zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ik hun een God zijn.* Natuurlijk is God in de herstelde tempel in Jeruzalem gaan wonen. Vanaf 515 v Chr. was de tempel opnieuw ingewijd. Niet voor niets had de HEERE aangedrongen op de herbouw van de tempel door de profeten Haggai en Zacharia. Ook heeft de HEERE Zijn macht laten voelen. Toen de tempel in 167 v Chr. werd

verontreinigd door Antiochus Epiphanes IV moest hij na 3.5 jaar de aftocht blazen en werd de tempel opnieuw ingewijd. Ook de Heere Jezus getuigt ervan dat de tempel het huis van Zijn Vader is en dat God daar aanwezig is. Lucas 2:49 Ook vraagt de Heere bij de tempelreiniging respect voor Gods huis. Johannes 2:16 *En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen van hier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel.* Ondanks al deze zaken blijft overeind dat Jesaja 40 de grote stap maakt van het Oude Verbond naar het Nieuwe Verbond en de komst van God naar de wereld. Het valt op dat ook het Nieuwe Testament hiervan gewaagd in verband met optreden van Johannes de Doper. Lucas 3:6 *en alle vlees zal de zaligheid zien die van God komt.*

De komst van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

Het komen van God naar Zijn volk en naar deze wereld.

God komt naar Zijn volk. Zij zullen Hem zien in volle glorie. Jesaja 40:5 *De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.* Uit de link met Johannes de Doper – de vervulling van Jesaja 40 – blijkt dat we moeten denken aan het Nieuwe Verbond en de eerste komst van de Heere Jezus, Gods Zoon. Van Johannes de Doper zegt Jezus in Mattheus 3:3b *Want deze is het over wie gesproken werd door de profet Jesaja toen hij zei: De stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht.* Uit het Nieuwe Testament wordt duidelijk dat Gods komst in twee etappes gedacht moet worden. Feitelijk komt de Heere Jezus als koning incognito. Hij heeft volgens de apostel Paulus al Zijn heerlijkheid afgelegd en Zich vernederd tot de dood, ja de dood aan het kruis. Filippenzen 2:5-11. Toch vermeldt Johannes de evangelist dat Christus omgeven is met de heerlijkheid van God. Johannes 1:14 *En wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader.* Ook in het optreden van de Heere Jezus – bijvoorbeeld bij het stillen van de storm op het Meer – gingen de gedachten onwillekeurig naar God. Dat is heel goed te zien wanneer we letten op de gezichten van de leerlingen. Marcus 4:41 *En zij vreesden met grote vrees en zeiden tegen elkaar: Wie is Deze toch, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzaam zijn?* De tweede stap wordt door God gezet wanneer door de Heere Jezus de verzoening van schuld en de overwinning op de dood is gerealiseerd. Kort daarna wordt de Heilige Geest uitgestort in de harten van de gelovigen. Handelingen 2:1-5 *En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.* De heilige Geest kan volgens de Bijbel geïncarnate worden als een onderpand van de belofte, die de verwachting van de volledige vervulling van de belofte van Gods komst versterkt. Efeziërs 1:13 *En*

*Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid. Het mag duidelijk zijn dat ook de Heilige Geest nog niet het volledige komen is van God tot Zijn volk en de wereld. Het is de Geest, Die God de Vader en de Zoon vertegenwoordigt in de harten van de gelovigen, maar niet God de Vader en de Zoon Zelf. Christus spreekt al vóór Zijn dood reeds onverhuld over Zijn terugkomst. Marcus 14:62 *En Jezus zei: Ik ben het. En u zult de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen met de wolken van de hemel.* Christus zal terugkomen op het moment dat Gods volk aangevallen wordt door een leger dat samengesteld is uit vele landen en volken. Vanuit de hoge zal Christus reddend ingrijpen. De finale komst van de Vader en de Zoon zullen echter plaatsvinden op de nieuwe aarde niet lang daarna in het nieuwe Jeruzalem. Openbaring 21:22-24 *Ik zag geen tempel in haar, want de Heere, de almachtige God, is haar tempel, en het Lam. En de stad heeft de zon en de maan niet nodig om haar te beschijnen, want de heerlijkheid van God verlicht haar, en het Lam is haar lamp. En de naties die zalig worden, zullen in haar licht wandelen, en de koningen van de aarde brengen hun heerlijkheid en eer erin.**

Teken en zegel van het verbond.

Voor de ontmoeting met God was het nodig dat de mensen verlost zouden worden van de dood.

Uit het optreden van Johannes de Doper wordt duidelijk dat hij de mensen oproept tot *bekering*. De zonden van de mensen, dát zijn de riskante kuilen en de onverwachte hobbels die de weg van God naar de mens belemmeren. Jesaja 40:4 *Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakte worden.* Daar moeten de mensen verandering in aanbrengen. Ze moeten de dingen die ze ten onrechte nalieten gaan doen en breken met hun zonden, zodat God tot hen kan komen. Met zijn oproep tot bekering was Johannes de Doper complementair aan het verlossingswerk van Christus. Johannes bereidt voor en Christus maakt het af. Door Johannes maakte God de mensen ervan bewust wat er nodig is om God te ontmoeten: bekering en levensheiliging. Met de waterdoop mocht Johannes van God de zonden van de mensen afwassen en in de doop met de Heilige Geest ontvangt de gelovige van Christus de Heilige Geest om het nieuwe leven uit te werken in ons hart en handen en voeten te geven in ons bestaan. Mattheus 3:11 *Ik doop jullie met water ten teken van jullie nieuwe leven, maar na mij komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om zijn sandalen voor hem te dragen. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur;* Feitelijk is de christelijke Doop het teken en zegel waarmee God ons deel geeft aan de dood en opstanding van Christus. Paulus

formuleert het als volgt in Romeinen 6:3,4 *Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat evenals Christus uit de doden is opgewekt tot de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in een nieuw leven zouden wandelen.* Voor de ontmoeting met God was het nodig dat de mensen verlost zouden worden van de dood. Iemand zal zeggen dat Christus ons – behalve van de dood – ook moest verlossen van *de zonde* en *de duivel*. Dat is op zich juist. Feit is echter dat met de overwinning op de dood het laatste obstakel tussen God en de mens wordt verwijderd. De dood wordt niet ten onrechte *de laatste vijand* genoemd. Ook meent Paulus – niet ten onrechte – dat als de dood niet is overwonnen er feitelijk niets is bereikt. 1 Korintiërs 15:17-19 *Maar als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden en worden de doden die Christus toebehoren niet gered. Als wij alleen voor dit leven op Christus hopen, zijn wij de beklagenswaardigste mensen die er zijn.* De gedachte is deze: De satan heeft ons in zijn greep gekregen door ons het gebod van God te laten overtreden. Met de overtreding van het gebod was het vonnis: de dood. Met de wapens van de dood en de zonde hield de satan de mensheid in bedwang. Door onschuldig de zonde van de mens te dragen en op te staan van de dood sloeg de Heere Jezus de wapens uit de handen van de satan waarmee deze ons gijzelde. Ieder mens die in de Heere Jezus gelooft is, wordt bevrijd uit de dodelijke greep van de satan. Wanneer Christus wel de zonde maar niet de dood had overwonnen, was er aan onze situatie niets veranderd. Het is dus niet vreemd dat de dood een pregnante rol speelt in Jesaja 40.

De opstanding van de Heere Jezus Christus.

De mens is als gras als de bloem van het veld.

Jesaja 40 is een oefening in nederigheid. Wie kan deze oefening maken? Als mens zijn we kwetsbaar, zeg maar *gerust sterfelijk*. Als er niets gebeurt is het met ons overlijden ‘einde oefening’. Hoewel dat vermoedelijk niet de opzet is, wil de HEERE ons bewust maken van onze positie. We worden vergeleken met *gras* en met een mooie bloeiende bloem. Iedereen die gras in zijn tuin heeft, weet hoe weinig er voor nodig is om een groene grasmat te veranderen in geelkleurige, verschraalde grond. Als de verhouding zon en regen even verstoord is, is het einde van het mooie groen aangebroken. Goed het gras is ook wel zo onuitroeibaar dat een week met regen een totaal herleving van het groen laat zien, maar daar gaat het nu even niet over. Met een bloem voelt het verschil zo nodig nog groter. Bloemen kunnen een tuin betoveren met al hun kleuren en variaties. Maar er is een maar, op een gegeven moment zijn ze namelijk uitgebloeid. Het is allemaal zo tijdelijk, zo kwetsbaar zo vergankelijk. Vandaag is het er, morgen is het weg. Net als het vlees. De mens wordt hier *vlees* genoemd. Het vlees is alles wat een mens uit eigen kracht – los van God – kan presteren en dat is niet gering. Maar toch. Het is en blijft beperkt. Vooral door de dood. Het is toch een opgaan en verzinken, een ontwikkeling die bij bepaalde mensen uitgesteld lijkt te kunnen worden, maar onmiskenbaar draait het leven van ieder mens uit op de dood. ‘*Ruach*’ staat er. Het wordt vertaald door *Geest*. Maar datzelfde woord kan ook *wind* betekenen en daar komt het hier op neer. Een winderige dag en weg zijn de bloemen. De blaadjes liggen verbaasd op de grond door elkaar heen.

Jesaja 40:6,7 *Een stem zegt: Roep! En hij zegt: Wat moet ik roepen? Alle vlees is gras en al zijn goedertierenheid als een bloem op het veld. Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest van de HEERE erover blaast. Voorwaar, het volk is gras. Alleen God heeft iets wat ons ten enenmale ontbreekt, namelijk eeuwig leven. Zelfs Gods Woord is drager van de eeuwigheid. Ieder voelt de distantie tussen God en mens, het verschil tussen dood en leven. Daar is de mens, het vlees, het lijkt soms heel wat, maar het is ten dode opgeschreven. We weten hoe dat komt. Het komt omdat we Gods gebod naast ons neer hebben gelegd. We lieten God maar praten. We trokken ons eigen plan. Het gevolg is dat wij en alle mensen onderworpen zijn aan het oordeel van God. Inderdaad Genesis 2:15-17 *God, de HEER, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken. Hij hield hem het volgende voor: 'Van alle bomen in de tuin mag je eten, maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad; wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven.'* Er zijn veel problemen, maar dit is het eigenlijke probleem. Er ligt een doem van God over de mensheid. Die haalt God eraf. God biedt ieder mens een uitweg. Maar dan moet die mens wel de uitgestoken hand van God aannemen. Anders is het inderdaad einde oefening. Met andere woorden; Het ziet er niet goed uit voor de mens. Wij zijn sterfelijke wezens. Het mag soms wat lijken, maar dat is maar schijn, want het wordt achterhaald door de dood. Maar er is een uitweg. Die is gelegen in Gods Woord. Het Woord van God bestaat voor eeuwig. God steekt Zijn hand uit. Pakt u hem aan? Jesaja 40:8 *Het gras verdort, de bloem valt af, maar het Woord van onze God bestaat voor eeuwig.**

We worden als vergankelijke mensen vergeleken met gras en bloemen.

De rechtvaardigen en heiligen worden beloofd met het eeuwige leven.

God heeft goed nieuws voor Zijn volk, een goede boodschap oftewel – zouden wij zeggen – het Evangelie van Jezus Christus. Zo opent Marcus 1:2 *Het begin van het evangelie van Jezus Christus, Zoon van God.* Evangelie betekent 'goede boodschap'. Jeruzalem is de *hoge berg* waar God woonde. Vanaf de Sion mag *de goede boodschap* bekend worden gemaakt. Vanaf de Sion mag in heel Juda bekend worden gemaakt, dat God is verschenen: 'Zie uw God.' Laat ze het maar luid bekend maken. Ze hoeven niet bang te zijn. Jesaja 40:9 *Klim op een hoge berg, Sion, verkondigster van een goede boodschap; verhef uw stem met kracht, Jeruzalem, verkondigster van een goede boodschap. Verhef die, wees niet bevreesd. Zeg tegen de steden van Juda: Zie, uw God!* Het lijkt er op dat God verschijnt met een vertoon van macht tegen Zijn vijanden om Zijn volk te ontzetten, zoals in 701 v Chr. De nadruk ligt op zijn overmacht en Zijn heerschappij. Aan de ene kant betekent Gods komst het einde van al Zijn vijanden. Maar er is ook een andere kant: 'God redt de Zijnen.' Jesaja 40:10 *Zie, de Heere HEERE zal komen tegen de sterke, en Zijn arm zal heersen. Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.* God komt tot oordeel en redding. Wat we ons moeten voorstellen bij Gods redding, daarbij helpt het woord (*arbeids*)loon dat God bij Zich heeft, ja dat al voor Hem uitgaat. Het is in het boek Openbaring dat de Heere Jezus, dit vers naar voren haalt. Openbaring 22:12-15 *En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste. Zalig zijn zij die Zijn geboden doen, zodat zij recht mogen hebben op zij recht mogen hebben op de Boom des levens, en*

opdat zij door de poorten de stad mogen binnengaan. Maar buiten bevinden zich de honden, de tovenaars, de ontuchtplegers, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet. om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. Uit de woorden van de Heere Jezus wordt duidelijk waar wij bij loon aan moeten denken. Christus heeft goed nieuws voor de mensen die de geboden van God bewaren en in praktijk brengen. Terwijl de leugenaars, en tovenaars en ontuchtplegers en leugenaars hun verdiende loon krijgen, worden de rechtvaardigen en heiligen beloond met het eeuwige leven. In dit verband komt ook de Goede Herder naar voren. De Goede Herder heeft Zijn leven over voor de schapen. Jezus zegt in Johannes 10:11 *Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen.* Niet alleen heeft de Heere alles gegeven wat nodig is om de mensen te redden van hun zonden, maar Hij is bovendien ook nog bijzonder zachtmoedig en geduldig voor de kwetsbaren onder ons. Jesaja 40:11 *Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.*

Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

Psalm 62:13	Ook de goedertierenheid is van U, Heere, want U zult eenieder vergelden naar zijn werk.
Jeremia 17:10	
Mattheüs 16:27	Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.
Romeinen 2:6/14:12	Die ieder vergelden zal naar zijn werken,
1 Korintiërs 3:8	En hij die plant en hij die begiet, zijn één, maar ieder zal zijn eigen loon ontvangen overeenkomstig zijn eigen inspanning.
2 Korintiërs 5:10	Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.
Openbaring 22:12	En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.

Jezus is de Goede Herder.

God en mens.

God benadrukt het verschil tussen Hem en de mens. Hij is de Schepper van hemel en aarde. Zoals een mens bij het bereiden van voedsel zijn handen gebruikt en een maatbeker en weegschaal, zó maar dan in een vergrote trap moet je God zien. Op vergelijkbare wijze, maar dan onvergelijkbaar groter heeft God de hemel en de aarde tot stand gebracht. Jesaja 40:12 *Wie heeft de wateren met de holte van zijn hand opgemeten, of van de hemel met een span de maat genomen, of het stof van de aarde met een maatbeker gevat, of de bergen gewogen in een waag, of de heuvels op een weegschaal?* Het is waar: God heeft de mens naar Gods beeld geschapen. Om die reden is een vergelijking gepast, omdat de mens op een bepaalde manier op God lijkt. Maar dat is dan ook de

enige overeenkomst. De mens is in veel opzichten afhankelijk van andere mensen. Zeker wanneer hij pas geboren is, maar ook later blijven wij aangewezen, bijvoorbeeld op adviezen van anderen. Bij God is dat volstrekt anders. Er is niemand die God heeft geadviseerd bij het maken van de hemel en de aarde en het leiden van de geschiedenis. De HEERE reageert hier bewust of onbewust op het commentaar dat dagelijks te horen is. De beste stuurder staan aan wal. Veel mensen hebben kritiek op God. Ze danken God niet voor goede dingen, maar als er iets gebeurt dat hen niet zint, laten ze duidelijk merken er niet van gediend te zijn. De *Waaromvraag* is wel de meest gestelde vraag aan God. Sommige mensen laten duidelijk merken dat 'als zij god waren' het er heel anders toe zou gaan. Ieder mens heeft weleens een alternatief idee maar God heeft aan niemand gevraagd 'Hoe zit dit? of Hoe kan ik dat het beste doen?' God is van niemand afhankelijk. Voordat er iets of iemand anders was, was God er. En God is niet van plan daar iets aan te veranderen. Jesaja 40:13 *Wie heeft de Geest van de HEERE gepeild en wie heeft Hem als Zijn raadsman onderwezen?* Terwijl wij mensen door onze zonden er een redelijke chaos van gemaakt hebben, verbeelden we ons toch 'het beter te weten dan God.' Uit de Bijbel klinken ook stemmen op van wereldverbeteraars, zoals de stem van Job. God probeert aan Job duidelijk te maken dat de wereld iets ingewikkelder in elkaar zit dan hij het zich voorstelt. Ook Job krijgt deze teksten te horen: 'Waar hij was toen God alles schiep.' God confronteert Job met enkele grote dieren uit de schepping en heeft een aantal pittige vragen voor de kleine man die kritiek heeft op de Allerhoogste. Aan het eind biedt Job nederig zijn excuses aan. Hij wist niet waarover hij het had. Op het punt van *het recht* en van *kennis en inzicht* zijn wij *schepsel* vergeleken bij de *Schepper*. Alleen in afgeleide zin kunnen wij mogelijk iets ontdekken, maar het zou de mens sieren wanneer hij zich bewust blijft van zijn geringheid vergeleken met de Schepper. Jesaja 40:14 *Met wie heeft Hij beraadslaagd dat hij Hem inzicht zou geven, Hem het pad van het recht zou leren, Hem kennis bij zou brengen of Hem de weg van veel verstand zou doen kennen?*

nadenken.

De mensen moesten niet zo hoog van de toren blazen.

Het is jammer dat de volken *nog* niet in beeld zijn. De goede boodschap gaat uit van Jeruzalem en is – in eerste instantie – gericht aan Juda, het volk van God. Voor Jeruzalem en Juda is – wat het Nieuwe Verbond aangaat – in principe hetzelfde aan de hand als voor de volken. Er is een aanbod van genade. Het Goede Nieuws van de overwinning op de dood betekent voor Gods oude volk dat God hen de gelegenheid biedt om onder de doem van de zondeval uit te geraken. Met de dood is immers ook de zonde en met de dood en de schuld is ook de satan definitief verslagen, althans voor degene die het Goede Nieuws gelooft en er uit leeft. Voor die mensen is God te vergelijken met een goede Herder Die de lammetjes op Zijn armen draagt. Daar is de grote onvergelijkbaar grote God, de Allerhoogste Die met niemand iets te maken heeft, Die niemand iets verschuldigd is en van niemand afhankelijk is. Die God is tegelijkertijd de liefdevolle en zorgzame redder van kwetsbare mensen. Wat voor Jeruzalem en Juda geldt, is ook voor de volken bestemd, maar – zoals gezegd – ze zijn nog niet in beeld waar het om het Goede Nieuws gaat. Het Goede Nieuws is in eerste instantie bedoeld voor Gods oude Bondsvolk, Israel. Feitelijk keert God Zich tot de volken wanneer Israel het laat afweten. De volken zijn mogelijk dichterbij dan we denken. De Bijbel ziet het zo: 'Gelovige mensen uit de

volken worden opgenomen in Israel.’ Romeinen 11. God breidt het Nieuwe Verbond – dat Hij in Christus opricht met Zijn volk – uit naar de volken. Maar nu al laat God de volken weten dat – hoe groot ze ook mogen schijnen – ze in Zijn ogen als niets zijn. Jesaja 40:15 *Zie, de volken worden beschouwd als een druppel aan een emmer, als een stofje op de weegschaal. Zie, Hij heft de eilanden op als fijn stof.* We realiseren ons hierbij dat het gaat om de volken die zich allemaal van God hebben afgekeerd. Het zijn de volken die – hoe verschillend ook – hierin gelijk zijn dat ze allemaal zo hun eigen goden vereren, afgoden welteverstaan. Beelden van goud en zilver en hout. Voor die beelden staan altaartjes waarop offers worden gebracht. Wanneer de mensen iets nodig hebben van hun god branden ze een offer. Laat die volken zich realiseren dat – gedacht in termen van offers en altaren – wanneer ze de ware God, de God van Israel zouden willen eren dat het hout van de Libanon en het vlees van de dieren van de wouden van de Libanon te weinig zouden zijn om voor God een passend offer te ontsteken om Hem daarmee te eren en te aanbidden. Opnieuw is er sprake van een vergelijking; de vergelijk alles en niets. Wat men aan de verachtelijke godsbeelden offert is niets vergeleken met wat men de ware de levende God zou moeten offeren. Jesaja 40:16 *De Libanon is niet genoeg om te branden, zijn dieren zijn niet genoeg voor het brandoffer.* Veel mensen hebben kritiek op God; ‘God zou dit moeten. God zou dat moeten.’ Als het goed gaat, voelt dat als een grote prestatie waar we trots op zijn. Als het tegen zit maken we God verwijten. De mensen denken dat ze heel wat zijn. Veel mensen lopen met een veel te grote broek aan. God leert ons – althans de mensen die er gevoelig voor zijn door Zijn genade – om wat minder hoog van de toren te blazen. In Zijn ogen zijn we niet meer dan niets. Jesaja 40:17 *Alle volken zijn als niets voor Hem, zij worden door Hem beschouwd als minder dan niets en als leegheid.*

Wij denken soms ‘iets’ groter van onszelf dan we zijn.

Als wij een god zouden maken, hoe ziet hij er dan uit?

Wanneer de Allerhoogste God Zijn ogen laat dwalen door de straten van de wereldsteden ziet hij waar de mensen aan denken bij hun goden. God heeft de mens gemaakt naar Zijn beeld. Maar wanneer de mensen God verlaten, zien we het omgekeerde gebeuren. De mensen maken God naar hun beeld. Jesaja 40:18 *Met wie zou u God willen vergelijken, of welke vergelijking zou u op Hem willen toepassen?* Het afgodsbeeld dat men laat maken wordt vervaardigd met kostbare materialen, althans aan de buitenkant. Het zijn vaak beelden die keurig uitgehakt worden uit een stevige boomstam. Wanneer een beeld klaar is, wordt het bekleed met goud en zilver. De uitstraling is zeker kostbaar en getuigt van de betekenis van de afgod voor de mens die hem ontwierp. De afgod is kostbaar voor deze mens. De zilveren kettingen waarmee het beeld vastgezet is, vertellen ook iets over de kwetsbaarheid van de afgoden. Ze hebben oren maar verstaan geen woord van wat iemand zegt. Ze hebben ogen maar zien niets. Ook hebben ze mogelijk benen en voeten, maar bewegen is niet hun sterkste punt. Wel kunnen ze omvallen. In dat geval worden ze tegen gehouden door de zilveren kettingen waarmee ze aan de muur vastzitten. Mogelijk wordt er op deze manier ook voor

diefstal gewaakt. De vakman heeft het gemaakt. De mens betaalt zijn eigen afgod. Als hij klaar is knielt men ervoor en richt gebeden tot de houten/gouden god. Jesaja 40:19 *De vakman giet het beeld, de edelsmid overtrekt het met goud en smeedt er zilveren kettingen voor.* De goden discrimineren niet. Dat is dan wel weer mooi. Ook voor wie geen geld heeft voor goudbeslag en zilveren kettingen, is er een mogelijkheid om over een eigen afgod te beschikken. De vakman beperkt zich in dat geval tot iets van hout. Hij draagt er zorg voor dat het breed is aan de onderkant zodat het niet makkelijk omvalt. En dat was het dan. God drijft de spot in Jesaja met al die afgoden die de mensen verzinnen. De omgekeerde wereld. Jesaja 40:20 *Wie te arm is voor een heffoffer, kiest een stuk hout dat niet kan verrotten. Hij zoekt een kundig vakman voor zich uit om een beeld te vervaardigen dat niet wankelt.* Het vervelende is dat men alles wat men van God kan weten terzijde heeft gelegd. Heeft God niet vanaf het begin tot de mensheid gesproken en later tot Zijn eigen volk Israel? Heeft de HEERE Zich niet bekend gemaakt? En als men al onwetend zou zijn van de woorden van God, dan spreekt de schepping toch boekdelen. Zonder woorden vertelt de schepping van de grootheid van God. Romeinen 1:20 *Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.* God heeft vermoedelijk ook niet veel ontzag voor de zogenaamde wetenschappers, die de schepping tot in de kleinste details doorlichten. Hoewel men beschikt over microscopen en verrekijkers; Toch zien ze God niet. In de hemel moet men er erg om lachen. Maar er is ook verontwaardiging hierboven. Men moet zijn ogen en zijn oren wel met opzet dichthouden wil men zich niet bewust worden van het feit dat deze wereld een Schepper heeft, God Die voor alle dingen en mensen zorgt tot op de dag van vandaag. Het is een schuldige onwetendheid een verwijtbare onkunde, die maakt dat men zich tot afgoden wendt. Jesaja 40:21 *Weet u het niet? Hoort u het niet? Is het u vanaf het begin niet bekendgemaakt? Hebt u niet gelet op de fundamenten van de aarde?* God is niet erg onder de indruk van de mens en zijn prestaties. Vanuit de hemel gezien zijn de mensen tot hun ware proportie teruggebracht, die van *sprinkhanen*. Althans zo doen ze zich voor in de ogen van God, Die vanuit de hemel naar de aarde kijkt en het gewemel ziet. Binnen het immense gewelf van het heelal is de mensheid teruggebracht tot microscopische proporties. Realiseren wij mensen ons hoe klein we zijn vergeleken met de Allerhoogste God? Jesaja 40:22 *Hij is het Die zetelt boven de omtrek van de aarde, waarvan de bewoners als sprinkhanen zijn. Hij is het Die de hemel uitspant als een dunne doek en uitspreidt als een tent om in te wonen.*

De mens wordt gezien als sprinkhaan.

Ook de vorst en de rechter stellen – los van God – weinig voor.

Behalve de afgoden zijn er nog meer 'figuren' die goddelijke aspiraties kennen zoals *de vorst en de rechter*. God ervaart deze mensen als concurrenten. Zij staan in het licht, waardoor het licht op God wordt onderschept en de vorst en de rechter in volle glorie komt te staan. Het kan maar zo dat de vorst en de rechter hier zelf hoegenaamd niet de hand in hebben. Het zijn nu eenmaal mensen die op posities zitten waar mensen gemakkelijk tegen op kijken. Soms wordt hun positie versterkt door de entourage van adviseurs en andere notabelen. De hele entourage van het hof van de koning en het

hof van de rechter en hun gezaghebbende posities in het land met betrekking tot wetgeving en vonnissen, oorlog en vrede maakt dat ze in de ogen van mensen de glans van goddelijkheid ontvangen. Natuurlijk kan (en moet) de koning en de rechter in heel zijn optreden zijn afhankelijkheid van God tot uitdrukking laten komen, maar wanneer hij dit nalaat, straalt de heerlijkheid van God op hem af. God echter maakt duidelijk dat de vorst en de rechter – los van God – niet veel voorstellen. Jesaja 40:23 *Hij is het Die vorsten maakt tot niets, rechters van de aarde maakt tot leegheid.* Wanneer je hen wilt vergelijken met iets uit de natuur, word je teleurgesteld. Een plant heeft een wortel, en graan komt voort uit zaad dat in de aarde is gezaaid en bomen zijn normaal ook verworteld in de aarde, maar de vorst en de rechter staan in Gods oog – bij wijze van spreken – los van deze aarde. Als ze verdorren waaien ze weg als bladeren in de herfst. Het lijkt wel wat, maar wat stelt het feitelijk voor? Met hun dood is alles weg. Jesaja 40: 24 *Ja, zij zijn niet geplant, ja, zij zijn niet gezaaid, ja, hun afgehouden stonk wortelt niet in de aarde. Ook als Hij op hen zal blazen, zullen zij verdorren, en een storm neemt hen weg als stoppels.* God vindt dat de mensen moeten ophouden Hem met iets of iemand te vergelijken, niet met een beeld en ook niet met een mens hoe hoog hij ook staat. God staat op Zichzelf. God is met niemand te vergelijken. Hij is de Heilige. Zo noemt Jesaja God vaak; de Heilige. Jesaja 40:25 *Met wie zou u Mij willen vergelijken, of aan wie ben Ik gelijk? zegt de Heilige.* Laat God God blijven. Maak 's avonds eens een ommetje en kijk naar de sterrenhemel. God heeft ze allemaal geschapen. De kennis van het heelal is in onze tijd sterk toegenomen. Immens groot is het heelal, onmetelijk de ruimte waarin de sterren en planeten als vaste lichtpunten staan. God is daarvan de Schepper. Hij Die alles ver te boven gaat. Hij zit achter deze gigantische schepping. Deze schepping is volop in beweging elke dag. God brengt het leger van de sterren tevoorschijn. Hij roept ze een voor een. Raak onder de indruk van de grootheid van onze God. Jesaja 40:26 *Sla uw ogen op naar omhoog, en zie Wie deze dingen geschapen heeft; Hij is het Die hun leger voltallig tevoorschijn brengt, ze alle bij name roept door Zijn grote vermogen en Zijn sterke kracht; er ontbreekt er niet één.*

De kennis van het heelal is sterk toegenomen.

Mensen die het vertrouwen op God missen, lopen zichzelf voorbij.

De HEERE God is – tegen de achtergrond van bovenstaande – merkbaar teleurgesteld in Zijn volk. Er ligt een belofte van de overwinning op de dood. Het is de God van Israel Die deze toezegging heeft gedaan. Dat moet toch Goed Nieuws zijn voor het volk met wie de HEERE een verbond heeft. Als er een volk is dat kan weten *Wie de HEERE is?* dan is het Israel of Jakob zoals het hier liefkozend genoemd wordt. De gedachten gaan onwillekeurig terug naar de tijd van Jakob, de zoon van Izaäk, de zoon van Abraham. Jakob werd Israel genoemd. Wat is er sinds die tijd veel gebeurd. Grote daden heeft God verricht ten gunste van Zijn volk Israel. Hij heeft hen met krachtige arm uitgeleid uit de slavernij van Egypte, door de Rode Zee en de woestijn op weg naar *het beloofde land*. Dat is het land waar het volk Israel zeker 500 jaar gewoond heeft. God heeft Zijn oude toezeggingen aan de aartsvaders meer dan waar gemaakt, waarom wantrouwen ze Hem? Zou er iets voor God te hoog gegrepen zijn? Is er iets denkbaar dat God toezegt en dat Hij niet zal volbrengen? Waarom houdt Israel dan toch het gevoel dat hun geen recht gedaan wordt? Jesaja 40:27 *Waarom zegt u dan, Jakob,*

en spreekt u, Israël: Mijn weg is voor de HEERE verborgen en mijn recht gaat aan mijn God voorbij? Als er mensen zijn die er van moeten weten, dan toch de mensen van Israël. Zij weten toch dat God de hemel en de aarde geschapen heeft. Zou er iets zijn dat boven Zijn macht gaat? God kent geen moeheid of afmatting. Jesaja 40:28 *Weet u het niet? Hebt u het niet gehoord? De eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, wordt niet moe en niet afgemat. Er is geen doorgronding van Zijn inzicht.* Als het aan iemand ligt, niet aan God. Mogelijk moet Israël het bij zichzelf zoeken. Is er wel *vertrouwen*? Kunnen ze het vuur van de hoop brandende houden? Het verbond en de beloften zijn toch iets van God én de mensen. Bij God moet het goed zitten, maar ook bij de mens. Het is *het geloof*, de verwachting waardoor er iets gaat groeien in het hart van de mensen. Een band met God ontstaat alleen als er enige verwachting is van de dingen die God gaat doen. Die mensen – bij wie het goede nieuws is aangekomen – die ontvangen van God nieuwe kracht en sterkte als zwakte en vermoeidheid hen parten gaan spelen. Jesaja 40:29 *Hij geeft de vermoeide kracht en Hij vermeedert de sterkte van wie geen krachten heeft.* Want – dat moet duidelijk zijn – er is niemand die dit uit eigen kracht volhoudt. Dan kun je jong zijn en het gevoel hebben alles aan te kunnen, maar daarin kan iemand zich lelijk vergissen. Er is niemand die van uit zichzelf de verwachting op God levend houdt, zonder nieuwe kracht en zonder die band met God. Wij kunnen dit uit onszelf niet klaarspelen. Jesaja 40:30 *Jongeren zullen moe en afgemat worden, jonge mannen zullen zeker struikelen;* Mensen – of ze nu oud zijn of jong – die het van de HEERE verwachten, dat is een heel ander verhaal. Zij ontvangen nieuwe energie onderweg. Die houden het wel vol, omdat God hen bijlicht en geeft wat ze van zichzelf niet hebben. Ze hebben voor hun gevoel soms bovenmenselijke krachten. Ze worden niet moe. Ze blijven gaan in de verwachting dat ze met eigen ogen zullen zien de dingen die God dichterbij zal brengen. Jesaja 40:31 *maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.*

Als God de mens aanraakt.

